

[Skrunsager Skau]

ke er velgennemtænkte, som vender mange ting på hovedet, og som er direkte grundlovsstridige, som det også er fremgået af de tidligere ordførertaler, og jeg kan godt med det samme løfte sløret for, at Venstre på ingen måde kan støtte de to forslag.

Jeg føler, at Fremskridtspartiet prøver at løfte fanen så højt, at benene ikke længere kan nå jorden.

Nej, det er på en helt anden måde, vi skal forsøge at få den offentlige sektor til at fungere, og jeg vil gerne understrege, at vi har en god embedsmandsstand. Vi har fantastisk mange gode medarbejdere, som gør en kæmpeindsats i vores samfund. Det skal de også gøre i fremtiden.

Der er sket en ganske betydelig ændring, siden den tidligere firkloverregering kom til. Inden firkloverregeringen kom til, så vi en stigning i antallet af offentligt ansatte pr. år på mellem 25.000 og 33.000, og som vi har hørt fra hr. Behnke, blev den stigning afbrudt ganske kraftigt fra 1982 og fremefter med stigninger, som lå under 1 procent. Der har været nogle ting sidste år, som så anderledes ud, men ellers har stigningen været under 1 procent i årene efter 1982.

Det er ikke tilfredsstillende for Venstre, og det er jo rigtigt, hvad der er blevet sagt, at det er i allerhøjeste grad en opgave for os som politikere ikke alene her i folketingssalen, men også på amtsplan og på kommunalt plan at få tingene gjort nemmere og enklere, således at vores samfund kommer til at fungere noget mere smidigt, og således at antallet af offentligt ansatte ikke behøver at være så stort, som det er i dag. Det er det, som ligger i regeringens afbureaukratiseringsplan og mange andre steder.

I Venstre føler vi simpelt hen, at Fremskridtspartiet vender tingene på hovedet. De slår ud med hånden og siger: Vi skærer bare 200.000 væk uden noget andet. Hvem er det, der skal væk? Er det hjemmehjælperen, som Fremskridtspartiet nu arbejder på skal fortsætte med at være gratis? Det, som Fremskridtspartiet her står for, betyder netop, at der skal ansættes flere i den offentlige sektor for at klare de opgaver, som Fremskridtspartiet går ind for. Den politik, som Fremskridtspartiet i praksis gennemfører i folketingssalen, betyder flere offentligt ansatte.

Hvordan kan det være, de kommer med andre forslag, som pludselig skal skære ned til højre og venstre i politiet og her og dér uden

nogen som helst linje? Det går Venstre i allerhøjeste grad imod, og som sagt vender Fremskridtspartiet tingene direkte på hovedet.

Vi skal prøve på at få den offentlige sektor til at fungere bedre. Vi har mange gode kræfter i den offentlige sektor, som vi skal styrke, og det drejer sig her i allerhøjeste grad om at få et bedre samspil. Det kan vi gøre via Folketinget ved hjælp af den afbureaukratisering, som vi er i gang med, via forenklinger, via deregulering osv.

Selvfølge lig kunne antallet af offentligt ansatte reduceres ganske betydeligt, hvis f.eks. Fremskridtspartiet formindskede antallet af de spørgsmål, som det stiller her i salen. Vi ser ofte, at der kommer den ene byge efter den anden, og vi skulle fælde skove for at finde papir nok til at skrive svarene på.

Venstre er enig i, at der skal ske en slimning af den offentlige sektor, og det kan i allerhøjeste grad lade sig gøre, men det kræver mange ting. Det kræver bl.a., som jeg tidligere har nævnt, at vi i huset her hjælper til med at gennemføre nogle forenklinger – selvfølgelig i samarbejde med de offentligt ansatte og i et samarbejde med amter og kommuner – at vi fordeler ansvaret bedre, således at vi ikke har så meget kollektivt ansvar en masse steder, som jo giver bureaukrati, at vi begrænser klageadgangen, at vi formulerer en mere entydig lovgivning, og at vi får produktivitetstigninger.

Det kræver, at alle i administrationen forenkler arbejdsgange, og vi kan jo se i det sidste blad fra amtsrådene, at man har forslag til forenklinger.

Det kræver også, at arbejdsmarkedets parter vedtager nogle overenskomster, som er betydelig enklere end de nuværende. Her kan vi tage de overenskomster, som vi har på lærerområdet, de er meget komplicerede og kan gøres enklere med mindre administrative byrder. Også på arbejdsmarkedets område kan man øge fleksibiliteten med hensyn til grænser, arbejdstid, og jeg ved ikke hvad.

Men alt det, som jeg tidligere har nævnt, kræver samarbejde mellem de folkevalgte på alle planer og de offentligt ansatte på alle planer og desuden, at vi gør en ekstra indsats for at forbedre vilkårene i den private sektor.

Det er den private sektor, som skal være med til at løse vores arbejdsløshedsproblemer, og ikke den offentlige sektor. Det er den private